

PUBLICACIÓ NUM 6

LOLA ANGLADA A CERVELLÓ

Dibuix inspirat en la creu de terme de Cervelló

Lola Anglada i Sarriera (Barcelona 1892 – Tiana 1984), fou una narradora infantil i dibuixant catalana.

Va estudiar a l'Escola de la Llotja de Barcelona. Des de molt jove col·laborà a gairebé totes les revistes infantils catalanes de l'època.

En finalitzar la Primera Guerra Mundial va viatjar a París, on treballà per diverses editorials i es relacionà amb Francesc Macià.

El 1923 va tornar a Catalunya malalta de tifus i va passar la seva convalescència a Cervelló.

El 1925 va fundar la revista *La Nuri*.

El 1928 publica *En Peret*, un llibre amb text i dibuixos propis, que va tenir molt bona acollida entre el públic. A partir d'aleshores la producció de Lola Anglada es va mantenir a la mateixa alçada, aconseguint èxit, de crítica i de lectors amb els llibres que va publicar els anys següents: *Margarida* (1928), *Monsenyor Llangardaix* (1929) i *Narcís* (1930).

Durant la Guerra Civil es va afiliar a la UGT i va publicar *El més petit de tots*, un volum que va ser editat pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i va crear un seguit de dibuixos i il·lustracions que tractaven temes bèl·lics i que s'aparten totalment de la seva producció habitual.

Després de la guerra, s'instal·là a Tiana i els seus llibres i dibuixos van començar a evocar imatges pròpies de la Barcelona vuitcentista.

No es va casar, creia que "art i matrimoni són enemics".

Gràcies a les seves memòries sabem com va ser la seva estada a Cervelló. Explica que quan va arribar malalta l'any 1923, el batlle i el secretari la van rebre i tot seguit la van pujar a una tartana i van dirigir-se cap a la masia de can Sala de Baix. Escriu: "Dalt de la carena vaig tenir un encontre feliç, la creu de terme, com si em digués : "Benvinguda!"

Es va recuperant de la seva malaltia i escriu “Quina ben estança poder fer vida en aquesta masia en el cor del mateix bosc i a l’empara de muntanyes vestides de farigoles i romanins”.

Cada vespre el secretari del poble, Emili Serra i Mac acompanyat del rector mossèn Fèlix Corrons, anaven a visitar-la a la masia. El secretari tocava el piano i la germana de la Lola el violí.

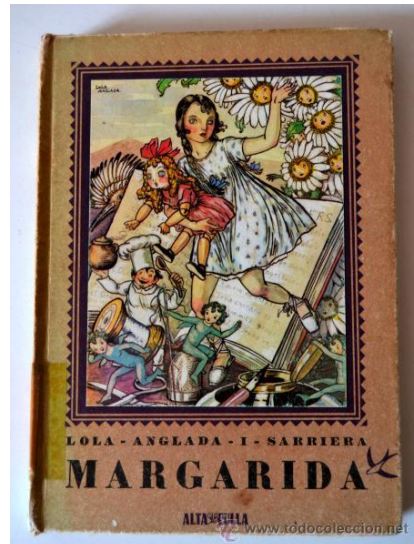
Un dia la germana de la Lola, anant passejar pel bosc, va trobar un altar abandonat amb àngels tallats de fusta. L’any 1922 la Mancomunitat de Catalunya amb l’arquitecte Puig i Cadafalch havia fet la rehabilitació del temple de Santa Maria, havien tret aquest altar barroc, que no consideraven de valor per picar les parets i recuperar el romànic que estava amagat sota el guix. El mossèn va aconseguir recuperar les restes d’aquest altar i portar-les a la masia de can Sala de Baix.

Lola Anglada va conèixer una dona, la Marieta Xica, que vivia en una de les casetes de sota l’era de la masia, i que havia cuidat la mare de la Lola quan era petita, potser per aquest coneixement la família va triar Cervelló per a la recuperació de la Lola. La Marieta Xica, era amiga de la mare de La Pubilleta, Rosa Pi Majó, a qui Frederic Soler, Pitarra va escriure la famosa poesia.

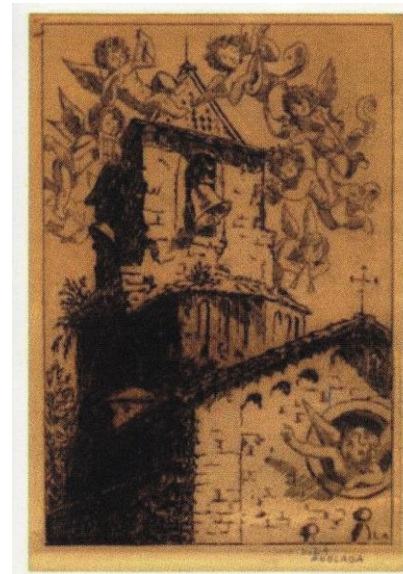
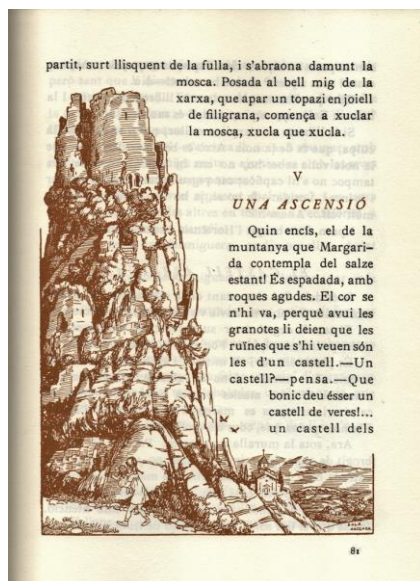
Lola Anglada també comenta a les seves memòries, les visites que va fer als vidriers, obrers de la fàbrica de Cervelló, de qui conserva un bon record: “homes idealistes, cordials i generosos”.

A Cervelló la Lola es refà i la seva vida neix de nou, i les reflexions que hi va fer van ser un punt d'inflexió en la seva vida. Es va sentir encoratjada d'escriure per a infants, crear els seus propis contes i il·lustrar-los. Li arriba la inspiració per crear el personatge "Margarida"

Margarida és la llibertat. La noia que decideix allò que vol fer, té veu pròpia, li agrada i ho transmet a les altres noies. El conte és inspirat en el paratge del bosc de can Sala, del castell, la riera amb els pèlags, els animals boscosans...

A banda del llibre Margarida, Lola Anglada va dibuixar una Santa Maria de Cervelló per uns goigs del 1923 i l'any 1927 va fer un Parenostre per infants on hi ha una creu de terme inspirada en la de Cervelló.

Rosaura Serra García
Grup de Recerca de Cervelló